

надається до органів державної статистики, які, в свою чергу, оприлюднюються лише в кінці першого півріччя поточного року за минулий рік. Відтак, допомога, якої найбільшою мірою потребують фермери, зокрема виноградарі, наприкінці зими – на початку весни, коли розпочинаються основні сезонні роботи на виноградниках, відстроковується до середини літа та є несвоєчасною. Отже, є логічним, щоб державна підтримка фермерам-виноградарям надавалася виходячи з розрахунку за три останні роки, що передують звітному року, що дозволить отримувати її своєчасно та використовувати більш ефективно [3].

Література.

1. Закон України «Про фермерські господарства». Режим доступу [Електронний ресурс] - <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/973-15>.
2. Статистичний щорічник України за 2012 рік. Державна служба статистики. – Київ, 2013. с. 153, 154.
3. Фінансова допомога фермерам стане доступнішою та ефективнішою. Режим доступу [Електронний ресурс] - <http://www.infokmu.com.ua/2013-08-22-000000am/article/15715562.html>

СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ЗЕРНОВИРОБНИЦТВА

*Харчевнікова Л. С., ст. викладач,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

У сучасних умовах рівень розвитку аграрного сектору економіки України в першу чергу визначає зернове господарство. Визначальна роль зерновиробництва зумовлюється її винятковим значенням як у харчуванні населення, так і у впливові його на розвиток м'ясного і молочного скотарства, свинарства та птахівництва.

Зернове господарство України є стратегічною і найбільш ефективною галуззю народного господарства. Зерно і вироблені з нього продукти завжди були ліквідними, оскільки вони становлять основу продовольчої бази і безпеки держави.

Природно-кліматичні умови та родючі землі України сприяють вирощуванню всіх зернових культур і дають змогу отримувати високоякісне продовольче зерно в обсягах, достатніх для забезпечення

внутрішніх потреб і формування експортного потенціалу. Разом із тим, подальший розвиток галузі вимагає ґрунтовної економічної оцінки, перегляду цілого ряду позицій щодо технічно-технологічних, організаційно-економічних та ринкових умов функціонування всього комплексу.

Інтенсифікація розвитку зернового господарства та збільшення обсягів виробництва зерна досягається завдяки таким основним чинникам, як підвищення урожайності шляхом удосконалення землекористування, дотримання сівозмін, обробітку ґрунту, внесення мінеральних добрив і проведення хімічної меліорації земель, захисту рослин, розвитку селекції і насінництва, підвищення якості зерна, науково-методичне забезпечення, розвиток ринку зерна.

Україна має повернути втрачені позиції обсягів виробництва зерна шляхом інтенсивного ведення галузі зерновиробництва, оснащення господарств технікою, впровадження сучасних сортів і гібридів, поліпшення насінницької справи, освоєння ресурсощадних технологій, більш раціонального використання біокліматичного потенціалу.

В сучасному землеробстві країни налічується 32,4 млн. га ріллі, яка займає: 78 відсотків всіх сільськогосподарських угідь (41,7 млн. га). Серед земель, які використовуються в активному обробітку, майже 10 млн. га низькопродуктивні, кислі, засолені, піщані, які не дають належної віддачі на вкладені в них матеріальні та енергетичні ресурси. Щороку на них розміщується більше 1,0 млн. га зернових культур, за рахунок низької родючості втрачається 1–1,2 млн. тонн зерна.

Одержання запланованого урожаю зернових культур можна досягти за умов запровадження чіткої системи удобрення. Успіх інтенсивних технологій вирощування зернових культур базується на максимальній концентрації і високоефективному використанні наявних матеріально-технічних ресурсів. Інтенсивні технології передбачають швидке впровадження досягнень вітчизняного та зарубіжного науково-технічного потенціалу, чіткого дотримання технологічної дисципліни і програмованого вирощування врожаю. При дотриманні цих вимог забезпечується значне збільшення зернового виробництва.

Процес інтенсифікації сільськогосподарського виробництва тісно пов'язаний із використанням у землеробстві новітніх досягнень у галузі селекції і насінництва.

Впровадження нових продуктивніших, стійкіших до несприятливих погодно-кліматичних умов і хвороб сортів, оновлення

асортименту насіння високих репродукцій дає змогу збільшити врожайність та виробництво зерна на 20–25 відсотків.

Одним з основних напрямів, завдяки якому реально підвищиться стан господарської діяльності є впровадження заходів, що сприяють підвищенню якості зерна. Це можливо за умови дотримання новітніх технологій вирощування зернових культур. Нарощування обсягів виробництва зерна та підвищення його якості нерозривно пов'язане з впровадженням організаційних заходів, спрямованих на підвищення технічного рівня зерновиробництва та забезпечення сучасними приладами і методами визначення якісних показників зерна.

Таким чином, зерно для України – стратегічна ринкова продукція і є одним із основних джерел грошових надходжень більшості вітчизняних сільськогосподарських підприємств. Саме тому підвищення рівня ефективності виробництва зернової продукції повинно виступати найважливішим завданням в сьгоднішніх умовах формування та розвитку АПК, від розв'язання якого залежить забезпечення продовольчої безпеки країни, експортний потенціал нашої держави на світових ринках зерна та рівень народного добробуту населення.

Література.

1. WEB-ресурс <http://www.agro-business.com.ua>
2. Лихочвор В.В., Петриченко В.Ф., Іващук П.В. Зерновиробництво. – Львів: НВФ «Українські технології», 2008. – 624 с.
3. Саблук П.Т. Економічні відносини та дохідність агропромислового виробництва // Економіка АПК. – 2008. - №11. – с. 147 – 153.
4. Месель-Веселяк В.Я. Підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору економіки України // Економіка АПК. – 2007. - №12. – с. 8 – 14.
5. Соловей Д.Ю. Оцінка енергетичної ефективності виробництва зерна озимої пшениці в Україні // Економіка АПК. – 2010. - №1. – с. 83 – 85.